

Als sterven nabij is

Ondersteuning van professionele vrijwilligers

Jaarbericht

21

►►► Inhoud jaarbericht 2021

Interviews met vrijwilligers	p. 04
Kwaliteit: m.b.v. VPTZ-kompas	p. 19
Organogram 2021	p. 22
Coördinator in beeld / Weetjes	p. 24
Gezocht: jongere vrijwilligers	p. 25
Kengetallen 2021	p. 26
Ondersteuning thuis	p. 28
Bedankt	p. 30
Colofon	p. 31

►►► De Nieuwe Vrijwilliger

Beste lezer, allen,

In 2021 zijn we met elkaar ons werk blijven uitvoeren; in gezamenlijkheid, in overleg, in dialoog en met een grote intrinsieke motivatie. En zo draagt een ieder zijn/haar steentje bij. Dat is mooi, heel mooi, om trots op te zijn!

Covid... blijft

Het bleek ijdele hoop dat in 2021 het Covid-19-virus zou verdwijnen; weliswaar werd de lock-down op 26 juni opgeheven, maar dat gaf ons niet de vrijheid terug waarop we hadden gehoopt. Wel gingen velen van ons weer op vakantie, gelukkig wel! Dat was dik verdiend!

'Kleine dingen'

Een organisatie heeft maar één zekerheid: ze zal constant moeten veranderen. We zijn in die zin ook een lerende organisatie, anticiperend op de ontwikkelingen in de samenleving waarbij de kern van het werk niet wijzigt namelijk 'Er Zijn' voor hen voor wie het leven-seinde nabij is en hun mantelzorgers; voor familie en vrienden zodat zij zich gesteund voelen door de vrijwilligers en coördinatoren. We noemen het soms de 'kleine dingen die het doen' maar aandacht geven is geen klein ding te noemen. Daadwerkelijke aandacht en tijd hebben voor de ander, 'Er zijn' voor de ander is geen klein ding.

Het is groots wat de vrijwilligers van Steun • Midden Holland doen. Groot omdat zij de ander pas leren kennen in de laatste dagen/weken van hun leven, een fase waarin afscheid nemen van het leven en van elkaar centraal staat.

Daarbij mogen zijn - is geen klein ding, dat is groots.

De Verschilmakers

In een tijd van schaarste onder zorgpersoneel, snel stijgende zorgkosten en de vergrijzing moeten wij ons voorbereiden op de consequenties van deze ontwikkelingen.

Zo zijn we in 2021 deelnemer van het project *De Verschilmakers* van het Oranjefonds geworden; een project met als doel jonge mensen te enthousiasmeren voor vrijwilligerswerk. Dat vraagt om zelfreflectie, het huidige beleid tegen het licht houden en wellicht beleidsaanpassingen doen. Het Kwaliteits Kompas van VPTZ Nederland is beschikbaar en helpt ons ter verbetering van ons werk.

Alert blijven

In financieel opzicht ontstaan er mogelijk problemen omdat indexerend geen vanzelfsprekendheid is. Bedrijfsmatig gaat het goed maar ontslaat ons niet van een voortdurende oplettendheid bij het doen van uitgaven.

Hartelijk dank

Namens bestuur en team dank ik u voor de fijne samenwerking en wens ik u veel leesplezier!

Hartelijke groet,

Marianne
Boone
directeur

... met een fulltime baan, gezin én vrijwillige avonddiensten

“Wat als er iemand overlijdt tijdens mijn dienst? Daar was ik bang voor toen ik in het voorjaar van 2021 voor het eerst meedraaide in het Hospice in Waddinxveen. Een paar maanden later maakte ik dat voor het eerst mee. Shocking. Maar ik was samen met collega's, die vingen mij zo fijn op.

Het is minder heftig dan je van tevoren denkt. Of dat anderen denken. Mensen om mij heen vragen of het zwaar werk is. Ik durf dan bijna niet te zeggen dat ik het zelfs ontzettend leuk vind. Het is niet uit te leggen, je snapt het pas als je in het hospice gaat kijken. De dood staat daar, gek genoeg, niet op één. De sfeer is fijn en er wordt gelachen en gekletst over hele normale dingen.

Ik zag het toevallig op Facebook.

Ik wist niet eens dat er in Waddinxveen een hospice was. Toevallig zag ik op Facebook dat ze vrijwilligers zochten. Het moest zo zijn. Ik heb de dood van dichtbij meegemaakt toen mijn dochtertje overleed en kijk er daardoor anders tegenaan. Wat ook meespeelde was de gedachte dat er in coronatijd veel mensen alleen overlijden.

Ik ben een alleenstaande moeder, met zoons van 19 en 23. Voor die jongens hoef ik niet thuis te blijven. Daarnaast heb ik een fulltime baan in het fruit, maar dat is goed te combineren. Ik doe alleen avonddiensten in het hospice.

Voor mij is het ontspanning. Veel mensen genieten de laatste periode van

het leven juist van alle kleine dingetjes. Een ontbijtje op bed bijvoorbeeld, heerlijk om dat voor iemand te kunnen doen. Of de vrouw die het heerlijk vond als we 's avonds als ze op bed lag de gordijnen voor haar dichtdeden. Dan voelde ze zich net een prinses. Je komt ook dingen tegen die echt nieuw zijn. Iemand met scheerschuim scheren vond ik erg ongemakkelijk. Ik dacht nog 'als ik nu missnijd is het einde nog sneller dan jij dacht.'

Soms neem ik het mee naar huis. Als er iemand overlijdt waar je een band mee had of iemand die jonger is dan ik, zoals pas iemand van 41. Die man praatte veel en was er heel chill onder. Dat scheelt wel, dat maakte het voor mij ook makkelijker.

Brenda van der Kils

... "Ik vond de dood eng."

"Ik had altijd 'iets' met de dood. Ik vond het eng. Vragen als 'Hoe lang heb ik nog?' en 'Hoe zou dat gaan?' beheersten mij. Daar wilde ik vanaf. Het leek me goed voor mezelf om eens met die dood aan de slag te gaan. Dat zat al heel lang in mijn achterhoofd. Toen ik nog bij de vakbond werkte, heb ik wel eens geïntformeerd naar vrijwilligerswerk in een hospice, maar het leek me teveel naast mijn werk. In 2021 heb ik eindelijk de introductie cursus gedaan.

Ik gun mensen die eigen regie. Mijn moeder is in 2006 gestorven op een verpleegafdeling. Dat was geen fijne ervaring. Ik heb me daar gerealiseerd dat een waardevol einde betekent dat je zelf de regie houdt. Toen ik in 2021 begon was er een gast die goed wist wat hij wilde en hoe. Als dat desondanks

niet gebeurde, werd hij boos. Ik vroeg me wel af: 'Kan ik hiermee omgaan?' Maar juist deze man heeft mij doen inzien waar het mij om gaat, dit is precies waarom ik hier ben. Ik wil dat mensen eigen regie houden.

De persoonlijke verzorging is, als je dat nog nooit gedaan hebt, best eng. Ik vond altijd dat ik twee linkerhanden had. Door ochtenddiensten te doen, heb ik me dat eigen kunnen maken. Waar ik ook veel moeite mee had waren de dossiers. Ik ben een perfectionist en was geneigd een half uur eerder te beginnen om die door te nemen. Dat heb ik helemaal los moeten laten. Elke dag kan anders zijn.

Ik zoek een goede balans.

Ik wilde niet de oma zijn die thuis op een telefoontje van haar kleinkinderen zit te wachten. Maar ik moet ook oppassen dat ik niet teveel tijd in het hospice steek, die neiging heb ik omdat het werk me zoveel energie geeft. Ik zoek een goede balans tussen werk en privé. Als ik na een dienst thuiskom, vraagt mijn man wel eens hoe het was. Maar ik merk dat ik het makkelijk los kan laten, als ik vrij ben, ben ik vrij. Als er geen uitweg is en mensen lijden, kan ik blij voor ze zijn. Tot die tijd ben ik er voor ze.

Ik ben een generalist, vind het leuk om te zorgen en alles daaromheen. Of om verschillende diensten te draaien, een ochtenddienst is weer anders dan de middag of avond. Dat komt ook omdat je met zoveel verschillende mensen samenwerkt. Daar leer je van. Het is zo'n andere dynamiek dan bij de vakbond. We willen hier écht allemaal hetzelfde. Als ik opnieuw zou moeten beginnen, zou ik de zorg ingaan."

Jenny Hopstaken

... "Dát durf ik niet."

"Acht jaar geleden heb ik de introductiecursus al een keer gedaan.

Samen met een aantal medecursisten die persoonlijke ervaring hadden met de zorg voor een zieke partner. Ik was me ervan bewust dat ik die niet had; dat ik helemaal geen ervaring had met mensen die bijna dood gaan. Daardoor durfde ik niet meer.

Vroeger wilde ik verpleegster worden, maar werd geestelijk verzorger bij de luchtmacht. Daar stop je mee op je 55e, toen althans, en toen ben ik naar de kunstacademie gegaan, ik schilder. Anderhalf jaar geleden ben ik naar Gouda verhuisd om dichtbij mijn kinderen en kleinkinderen te zijn. Daar heb ik me in 2021 toch weer voor de opleiding aangemeld.

De aanleiding was het overlijden van mijn tante. Geen gemakkelijke, maar ik hield veel van haar. Samen met haar schoondochter heb ik haar verzorgd nadat ze overleden was. Dat vond ik heel mooi om te doen.

In het begin voelde ik me onhandig.

Mensen die in de zorg gewerkt hebben, weten het allemaal. Hoe je iemands bed verschoont bijvoorbeeld terwijl diegene erin ligt en alles pijn doet. Daar moet je echt aan wennen en je doet het natuurlijk niet alleen.

Een oude dame heeft mij over mijn verlegenheid om te wassen heen geholpen. Zij was goed bij en kon mij vertellen hoe ik haar kon helpen. Ze zag er graag goed uit, had make-up op. Die moest er eerst af, dan nog een crèmepje op haar gezicht. Dat was een leerpuntje: het

wassen, de aanraking, dat het om de kwaliteit van je aanwezigheid gaat. Geen haast.

Wat ik van zelf ziek zijn heb meegenomen. Een paar jaar geleden was ik zo ziek dat de dood dichtbij was. In het revalidatieoord waar ik verbleef vond ik het verschrikkelijk. Iedereen had haast of leek dat te hebben, liep zomaar mijn kamer binnen en maakte geen contact. Die ervaring heb ik meegenomen. Nu ga ik altijd aan de voet van het bed staan, sta ik stil, kijk ik iemand aan.

Soms willen mensen dan nog met je praten, over wat hen bezig houdt. Maar het is echt niet zo dat iedereen op jou zit te wachten. Ze zijn dankbaar voor de zorg en de manier waarop dat gebeurt, maar het gaat vooral om je aanwezigheid."

Corrie Blanksma

"'Goh ben je nog steeds aan het werk?' werd mij wel gevraagd. En de kinderen mopperden soms: 'Wanneer houd je er nou een keer mee op? Dan zien wij je ook nog eens.' Soms was het lastig om elkaar te treffen. Maar mijn kinderen krijgen nu hun zin, want in april 2022 word ik 80, een mooie leeftijd om te stoppen."

... "Een mooie leeftijd om te stoppen!"

Wat zullen we Jan van Eerden, die bijna acht jaar als vrijwilliger voor de financiële administratie en later ook voor het secretariaat heeft gewerkt missen. Nou ja, niet helemaal, want hij laat zijn sporen na in de financiële administratie, die hij verder heeft gedigitaliseerd, maar ook in het nieuwe registratiesysteem dat per 1 januari 2021 in gebruik is genomen. De kroon op zijn werk want daarmee is de gasten- en vrijwilligersadministratie bijna geheel digitaal. Tot die tijd werkten we nog deels met een papieren archief,

dat is nu bijna verleden tijd! We zijn er behoorlijk op vooruitgegaan.

"Het gaf me structuur." Jan vindt het mooi dat hij hier een bijdrage aan heeft kunnen leveren. Hij verhuisde in 1995 naar Waddinxveen om dichterbij één van de kinderen te zijn en stopte in 2002 met zijn werk als studentendecaan aan de Hogeschool van Amsterdam. Zijn partner werkte als vrijwilliger ondersteuning thuis in Gouda. Jan: "Toen er iemand voor de financiële administratie gezocht werd, heb ik dat

opgepakt. Ik was ooit hoofd van een financiële organisatie, dus dat leek me wel wat. Toen mijn partner er twee jaar geleden mee stopte, heb ik dat ook overwogen, maar ik had er nog teveel plezier in. En het gaf me structuur, elke maandag en donderdag was ik er, ook tijdens de lockdownperiodes ben ik gewoon blijven komen.

Goed voor mijn geestelijke fitheid. Vrijwilligerswerk bij een organisatie als deze is een zinvolle besteding en goed voor de geestelijke fitheid. Ik heb er veel geleerd in de omgang met mensen én het werken met de computer. Mijn kinderen en kleinkinderen hielpen me daarmee als ik er niet uitkwam. Stilzitten is geen hobby van me, dat ga ik ook nu niet doen. Ik heb de twee dagen alweer gevuld met het oppassen op onze kleinzoon van veertien maanden. En we hebben een grote tuin, die heeft ook onderhoud nodig. Dat realiseer je je wel in dit werk, hoe luxe het is als je geen gezondheidsprobleem hebt. Daar ben ik dankbaar voor."

Jan van Eerden, 80 jaar

Ruth combineert reizen met werk in het hospice

“Mijn familie woont in Zwitserland.

Daar ga ik zo’n vier keer per jaar naar toe en we blijven dan altijd wel drie weken. Daarom dacht ik dat ik geen vrijwilliger in het Hospice kon worden. Tot een collega van me zei: ‘Bel nou maar gewoon, het past zo bij je.’ Dat heb ik gedaan, gelukkig maar, want ik kan het toch met mijn reizen combineren. Zo kwam het dat ik in maart 2021 de introductie cursus deed.

De eerste dag in het Hospice in Waddinxveen viel ik met mijn neus in de boter. Dat was een avonddienst, zo gigantisch druk. Er was net iemand overleden en iedereen had veel zorg

nodig. Toch hadden de vrijwilligers nog overzicht en aandacht voor iedereen. Ik was daar nogal van onder de indruk en vroeg me af of ik daar ook zo rustig onder zou blijven. Ondertussen gaat dat ook bij mij gewoon vanzelf. Het voelt goed, ik voel aan wat ik moet doen, intuïtief.

Dat gewone kopje koffie doet ertoe.

Mensen hebben soms een raar verouderd beeld van vrijwilligerswerk. Die denken dat ik de hele dag alleen maar koffie loop te schenken. Het dagelijkse gewone van dat kopje koffie is natuurlijk wel belangrijk. Een gast met wie ik het goed kon vinden zei tegen mij: ‘Weet je wat ik leuk zou vinden? Als we elkaar zomaar tegen zouden komen en dan samen een kopje koffie zouden drinken.’ We hadden ook een gast die zo intens van het eten kon genieten. Hij maakte daar een feestje van. Netjes gekleed aan een mooi gedekte tafel in

de woonkamer. Die gewone dingen doen er zo toe. Ik denk dat ik me daardoor sinds ik in het hospice werk, minder druk maak om dingen die het niet waard zijn.

Bij sommige mensen denk ik ‘het is goed geweest’; als ze oud zijn en klaar met het leven. Heftig is het als mensen jonger zijn dan ik. Er was een gast van begin 40, die had mijn kind kunnen zijn. Wat me ook raakte was een gast van 90, die alles nog zelf deed, wassen, fietsen. Dan denk ik aan mijn moeder van 92. Zij kan ook alles nog, maar het kan zomaar voorbij zijn.”

Ruth Zandijk

"Ik moest juist ontzorgen."

“Wat ik niet had verwacht was dat ik moest ‘ontzorgen’. Ik heb altijd in de thuiszorg gewerkt, dus ik was gewend aan zorgen en verpleegkundig handelen. Maar dat is dus juist niet de bedoeling. Tijdens de introductie cursus in maart 2021 ontdekte ik dat ik juist dingen moest afleren, m’n handen niet zo laten wapperen.

Ik dacht nog ‘als ik dat maar onder controle houd.’ Dat lukt aardig, hoewel sommige dingen nog moeten slijten. Ik hoef bijvoorbeeld niet door te vragen naar medicijnen, maar als ik twijfels heb ga ik toch even naar een coördinator. De eerste tijd werk je met ervaren collega’s, daarna ook met mensen met wie je de introductie cursus hebt gedaan. Dat is wel spannend. Maar je doet het samen.

Het is me niet allemaal vreemd.

Die zorgachtergrond is deels ook fijn, het is me niet allemaal vreemd. Maar in de thuiszorg voelde ik me vaak in gebreke blijven tegenover een cliënt die terminaal was, omdat ik weer verder moest naar een volgende. Nu in het hospice heb ik wel de rust om te ontdekken wat een gast nodig heeft. Dat is steeds weer een uitdaging. De een ligt in bed en heeft de handen vol aan zichzelf. De ander vraagt niks, en wil zoveel mogelijk zelf doen. Een ander wil praten. En soms is het fijn als je er alleen maar bent.

Mijn werk was altijd mijn hobby.

Ik ben ermee gestopt om voor mijn kleinkind te kunnen zorgen. Dat was best een grote stap voor mij. Ik ben een doener, altijd in de weer, dus ik ben

toen van alles in huis gaan schilderen om structuur te houden. Tot ik op een avond op Facebook een advertentie zag. Ik dacht: ‘Dit is het.’ Geen twijfel mogelijk. Mijn man en dochters vonden het ook echt iets voor mij. Ze hebben gelijk, ik voel me als een vis in het water.

Nu werk ik twee diensten per week in het hospice en pas ik een dag op. Straks ook op een tweede kleinkind, want mijn andere dochter is ook zwanger. “

Nelleke Koert

"Ons personeelsbestand wordt diverser, wij worden flexibeler."

Na drie trainingsronden in 2021 zijn er tien nieuwe mensen gestart in het Hospice in Waddinxveen. Coördinator Sabine Klootwijk is er blij mee, want ze waren hard nodig. Drie van hen zijn mannen. "Die komen schoorvoetend binnen", zegt Sabine, "maar als ze de drempel maar over zijn. Want met hen wordt ons personeelsbestand weer wat diverser." Die beweging is sowieso gaande door het nieuwe type vrijwilliger dat zich meldt. Die staat actief in het leven, werkt soms of onderneemt veel andere dingen. Zo zijn we steeds meer een afspiegeling van de maatschappij. Het lieve vrouwelijke imago is wel wat afgestoofd.

Het imago van de 'lieve vrouwelijke vrijwilliger' is wel wat afgestoofd. Ik denk dat wij daarin al een goede stap hebben gemaakt. Ik werk hier pas sinds 2019, maar zie toch een verschil. Voor de nieuwe vrijwilliger is het werk een stukje van wat ze doen; vervult het een bepaalde behoefte. Dat vergt een grotere flexibiliteit van ons als organisatie, omdat zij ook andere wensen hebben. De twee diensten van vier uur waar wij mee werken, bieden continuïteit aan onze gasten, een kwetsbare groep mensen. Het is de vraag of dat houdbaar blijft in de toekomst. Actieve vrijwilligers hebben niet zomaar vier uur tijd.

In de zomer van 2021 was het een uitdaging om de bezetting rond te krijgen. Er was een versoepeling van de coronaregels, dus iedereen ging tegelijk op vakantie. Mijn collega Daatje en ik hebben daar samen met de collega's in Gouda over gespard en vrijwilligers 'uitgewisseld'. We moesten improviseren om de weken door te komen met diensten van twee uur of zes uur. Het was natuurlijk een uitzonderlijke situatie, maar het brengt ook iets anders met zich mee. Een andere aanpak.

Die pool waar wij nu vooral onze vrijwilligers uit halen zijn mensen die na hun werkzame leven actief willen blijven, van hun vrijheid genieten en regelmatig op vakantie gaan. Sommigen zijn zes weken weg of drie maanden. Dat vereist van ons iets. Wat kunnen we met iemand die de helft van het jaar in Spanje zit?

Vrijwilligers die nog werken of altijd gewerkt hebben. Mensen die net beginnen zijn enthousiast en brengen nieuwe energie mee. Daardoor ontstaat een leuke dynamiek met mensen die al vijf jaar bij ons werken. Heel open, ze spreken zich uit en vragen zich af waarom we iets op een bepaalde manier doen. Je merkt ook dat de vrijwilliger die nog werkt of altijd gewerkt heeft anders in de organisatie staat. Die werkt nu samen met een vrijwilliger die misschien al heel lang uit het arbeidsproces is of weinig ervaring heeft met werken binnen een organisatie. Ook daaruit ontstaat een nieuwe balans en vereist van de coördinator begeleiding op maat.

In 2021 zijn we gestart met bijeenkomsten en scholingen via zoom en gemerkt dat een groep vrijwilligers dat best makkelijk vindt en efficiënt. Die willen daar wel mee doorgaan. De groep bij elkaar hebben is natuurlijk ook belangrijk en praktijklessen kun je niet online geven. We combineren het nu nog en gaan daar vooralsnog mee verder."

Sabine Klootwijk, coördinator Hospice in Waddinxveen

Coördinator

SABINE:

"Voor mij draait mijn werk om compassie en nieuwsgierigheid."

►► Kwaliteit: VPTZ kompas wijst ons de weg

Welke koers volgen wij en hoe maken we de kracht van samen zichtbaar? Een kompas wijst ons de weg bij het werken aan kwaliteit en helpt ons om aan anderen te laten zien hoe we dat doen. De tijd nemen, aandacht schenken en ondersteuning bieden aan iedereen in de laatste levensfase en hun naasten. Dat is waar het bij opgeleide vrijwilligers van VPTZ Nederland altijd om draait.

Het kompas is ontwikkeld door Anke Visser, voormalig projectleider Kwaliteit bij VPTZ Nederland. Tijdens de ontwikkelingsfase van het kompas sprak Anke Visser met leden van VPTZ Nederland en was kwaliteit het thema van de jaarlijkse regionale bijeenkomsten. In dit verband gaven leden hun input om te komen tot een kwaliteitsbeleid dat wordt gedragen door de leden van VPTZ Nederland. De levendige discussies hebben geleid tot inzicht in wat kwaliteit is in het algemeen en vervolgens van toepassing op VPTZ-organisaties.

Zie <https://kwaliteitskompas.vptz.nl>

10 Uitgangspunten van onze visie op kwaliteit

1. De missie van VPTZ Nederland (en haar leden) staat centraal: aan een ieder in de laatste levensfase en diens naasten bieden opgeleide vrijwilligers - daar waar nodig en gewenst - **tijd, aandacht en ondersteuning**.

2. We **kennen aantoonbaar de wensen en behoeftes** van elke unieke gast/cliënt. We sluiten daar zoveel mogelijk op aan en stemmen met hen af. Dit betekent maatwerk en persoonsgerichte zorg en ondersteuning. De driehoek gast/cliënt, familie/naaste en medewerker/vrijwilliger staat hierbij centraal.

3. Het kwaliteitskader palliatieve zorg Nederland is ons uitgangspunt voor het geven van **kwalitatief goede palliatieve zorg**.

4. Wij **koesteren de onschatbare waarde** van de vrijwilligers. Zij zorgen in de laatste levensfase voor nabijheid, tijd, ondersteuning en aandacht. Dit doen zij belangeloos en van mens tot mens.

5. **Kwaliteitsbewustzijn** is de basishouding bij medewerkers en vrijwilligers. De ontwikkelde inzichten van 'Er zijn' (gebaseerd op de presentiebenadering van Baart2), zijn hierbij belangrijke basisprincipes.

6. Kwaliteit kent verschillende dimensies. We hanteren **relationele, professionele en organisatorische** kwaliteit.

7. Wij vinden dat **kwaliteit merkbaar** (door te vertellen) en **meetbaar** (door te tellen) is, waarbij tellen altijd samengaat met het verhaal dat hieraan betekenis geeft. Dit doen we zoveel mogelijk regelarm.

8. **Samen leren en verbeteren** staat bij ons hoog in het vaandel. Dit gebeurt op verschillende niveaus: organisatieniveau, teamniveau en individueel niveau. In afstemming met betrokkenen binnen en buiten onze organisatie.

9. We dragen bij, sluiten aan bij en leren van **relevante (wetenschappelijk) onderzoeken**, ontwikkelingen en innovaties in de wereld om ons heen.

10. Het VPTZ-kwaliteitskompas met kwaliteitsbouwstenen is een praktisch hulpmiddel om **gestructureerd en systematisch te kijken naar kwaliteit**. Dit kwaliteitskompas is flexibel in gebruik en geschikt voor alle typen organisaties binnen VPTZ Nederland (BTH, HCH, PU, Thuis). Uit dit kwaliteitskompas worden kwaliteitscriteria afgeleid die gekoppeld zijn aan het lidmaatschap van VPTZ Nederland.

uit: <https://kwaliteitskompas.vptz.nl/visie-op-kwaliteit/>

Organogram 2021

Per 31 december 2021
Het organogram (rechts) is groter te bekijken op: steunpuntmh.nl/over-ons/organogram.

Medewerkers

- Directeur: Marianne Boone

Coördinatie:

- Daatje van Dijk
- Sabine Klootwijk
- Elles de Mik
- Simone van Uunen

Inval coördinator:

- Ingrid ten Barge

Projectleider De Verschilmakers:

- Trudi Belgraver

Teamondersteuner:

- Annette Bekker

Financiën: Jan van Eerden

Secretariaat: Jan van Eerden

Administratie: Anneke van den Berg

Raad van Toezicht

Voorzitter: Jaap Warners

Penningmeester: Arie Plug

Lid: Einte Elsinga

Lid: Hans van Groningen

Lid: Leo van der Meulen

Lid: Dies Teunissen

Notulist: Gerdienka Bruijn

Vrijwilligersraad

Voorzitter: Trudi Belgraver

Lid: Dolly Penings

Notulist: Minke van Noord

Vrienden hospice Midden Holland

Voorzitter: Hans van Groningen

Penningmeester a.i.: Arie Plug

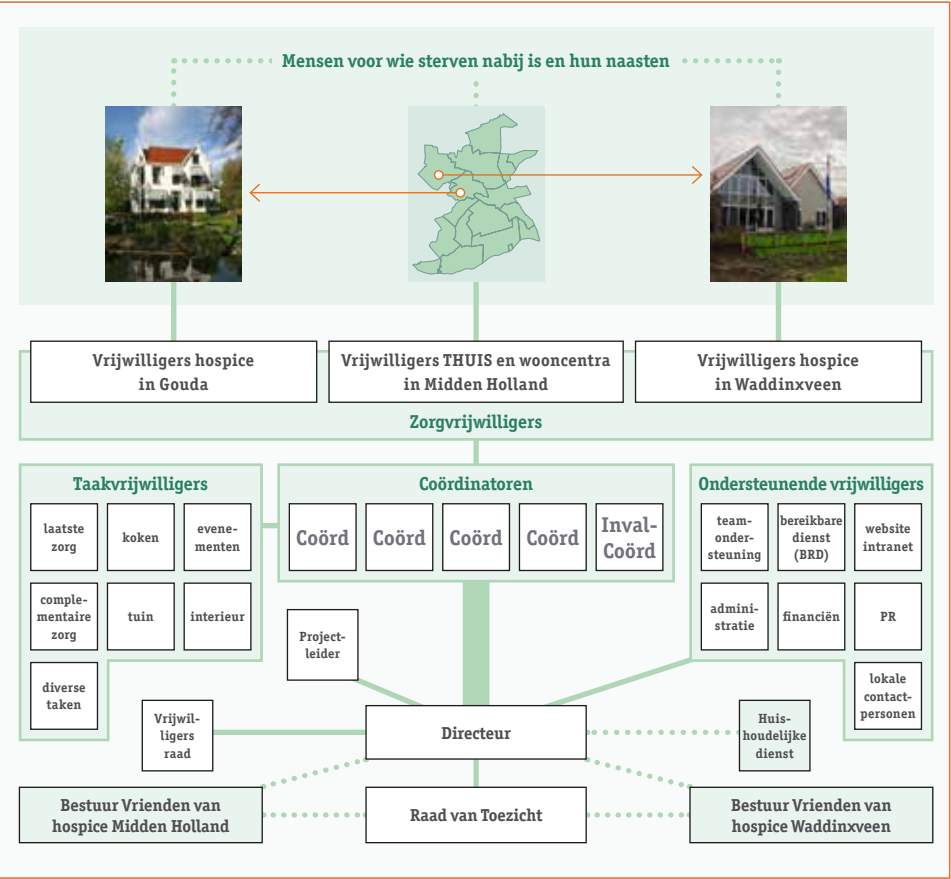
Secretaris: Bas Roest

Vrienden hospice Waddinxveen

Voorzitter: Leo van der Meulen

Peningmeester: Gert Breteler

Secretaris: Quirien Groenendijk

Coördinator DAATJE:

"Uitdaging, diepgang, verbinding, creativiteit en schouder aan schouder. Samen met de vrijwilligers en mijn collega's bouw ik graag aan een liefdevol warm huis. Een plek die ruimte biedt tot verdieping van het leven, liefde en nalatenschap."

Kwaliteit van de vrijwillige palliatieve terminale zorg: 'de coördinator in beeld'

Onderzoeksrapport van Ben Vrugink
en Gaby Jacobs, Universiteit voor
Humanistiek

De presentiebenadering van Baart
(2001); in deze benadering gaat men
uit van een radicale aansluiting bij de
leefwereld van de ander. De coördi-
nator gaat een toegewijde en aan-
dachtige betrekking aan met de ander
en bekijkt wat er voor de specifieke
persoon van belang is.

En dat is waar coördinatoren van
Steun• Midden Holland voor staan,
zowel voor de hulpvrager, de gast in de
hospices als de vrijwilligers.

Conclusies, dis- cussie en aanbe- velingen voor de praktijk:

1. Moreel lastige
situaties
2. De veelzij-
digheid van
het werk
3. Lastigheden in de relatie met
vrijwilligers
4. Lastigheden in de samenwerking
met de professionals
5. Een geringe ervaring met moral
distress
6. Het gesprek aangaan als belang-
rijkste strategie bij moreel lastige
situaties

W E E T J E S over het doen van vrijwilligerswerk

- ! Vrijwilligerswerk maakt
gelukkig.
- ! Vrijwilligerswerk geeft
kennis en inzicht.
- ! Vrijwilligerswerk kan werken
als een *anti-stressmiddel*.
- ! Vrijwilligerswerk levert
gezondheidswinst op.

En:

*Leuke ervaring, gevoel nuttig te
zijn, zelfontwikkeling, breder net-
werk, iets doen voor een ander,
dag invulling, vrijheid en gevoel
nodig te zijn.*

GEZOCHT: jóngere Verschilmakers! <<<>>>

Als we het hebben over nieuwe vrijwilligers, dan raakt dat onmiddellijk mijn taak binnen Steun• Midden Holland en dan vooral jongere vrijwilligers!

Sinds 1 oktober 2021 neemt Steun• Midden Holland deel aan het programma 'De Verschil-
makers' van het Oranje Fonds. Als projectleider aan mij de schone taak om in 3 jaar tijd de
omstandigheden te creëren, contacten te leggen en de communicatie te verzorgen binnen
en buiten de organisatie.

Dit alles met als doel jongere vrijwilligers te bereiken. Vervolgens is het belangrijk om deze
vrijwilligers zo te enthousiasmeren en te ondersteunen, dat ze graag deel willen blijven
uitmaken van Steun• Midden Holland.

Nu zijn ál onze vrijwilligers verschilmakers in het leven van onze gasten, maar bij dit project gaat het vooral om ver-
schilmakers in de leeftijd tussen 21 en 50 jaar. Net zoals op veel plekken in onze maatschappij, hebben ook wij te maken
met vergrijzing en is verjongen een must. Echter, het werven, binden en behouden van jongere vrijwilligers is behalve
noodzaak ook iets dat we heel graag willen.

Trudi Belgraver - Projectleider De Verschilmakers / Voorzitter Vrijwilligersraad

Kengetallen 2021

In de bijna-thuis-hospices (Gouda en Waddinxveen) en voor Ondersteuning Thuis Midden Holland hebben we **156 gasten en zorgvragers** en hun familie ondersteuning en zorg geboden in samenwerking met thuiszorgorganisatie Zorgpartners en de huisartsen.

Op 31 december 2021 waren **142 vrijwilligers actief waarvan 116 vrouwen en 26 mannen.**

Met maar **40 zorgvragers thuis voor Ondersteuning Thuis**, een dalend aantal t.o.v. voorgaande jaren maken we ons zorgen. Wij hopen dat met de ontwikkelingen in de samenleving, zoals de vergrijzing en het tekort aan personeel, de samenwerking tussen formeel en informeel zal worden geïntensiveerd. Zo kunnen meer mensen thuis blijven voor het levenseinde, met familie, vrienden en vrijwilligers voor ondersteuning daar waar nodig en gewenst.

15 vrijwilligers zijn woonachtig buiten Midden Holland; Lopik, Moordrecht, Nieuwerkerk aan den IJssel, Nieuwkoop en Zevenhuizen.

De leeftijd van de vrijwilligers was tussen 43 en 70 jaar.

Steun• Midden Holland hanteert geen beleid t.a.v. leeftijd. Het aannamebeleid richt zich op competenties, vaardigheden, inzet en tijd hebben.

Coördinator ELLES

“Aan het eind van mijn werkdag overdenk ik altijd wat er allemaal gebeurd is. Vooral onze vrijwilligers blijven me dagelijks verrassen, toppers zijn het. Leuke, goed opgeleide mensen die me inspireren en onschatbare waarde toevoegen door hun persoonlijk inbreng en kwaliteiten. Vrijwilligers stemmen af op hen voor wie sterven nabij is en hun naasten zodat zij zich ondersteund voelen.”

Ondersteuning Thuis

Thuis sterven, in je eigen omgeving, omringd door dierbaren, dat is wat de meeste mensen wensen. Dat blijkt uit onderzoek, persoonlijke verhalen en de vele organisaties die zich richten op ondersteuning thuis aan mensen voor wie sterven nabij is.

Meeste mensen willen dit. Maar...

Leden van VPTZ Nederland beschikken over duizenden goed opgeleide vrijwilligers die bereid zijn om mensen en hun familie in de laatste weken bij te staan zowel praktisch als voor 'Er Zijn' als wakend in de nacht. Mantelzorgers voelen zich gezien en gehoord en zijn in staat om te blijven zorgen voor hun dierbare.

De reacties van nabestaanden over de inzet van vrijwilligers is hartverwarmend want ze zijn zo blij met hen geweest.

De vrijwilligers worden lieve, toegewijde en bescheiden mensen genoemd, zo passend bij de situatie, zo afgestemd op de wensen en behoeften, zo goed gecoördineerd, zo blijkt uit de evaluaties.

Je zou toch zeggen dat gezien de ontwikkelingen in zorg en welzijn zoals de vergrijzing, een tekort aan zorgverleners en zo lang mogelijk thuis blijven dat de behoefte of zelfs noodzaak van inzet van vrijwilligers niet meer weg te denken is. Niets is minder waar, wij zien een terugloop van inzet van vrijwilligers

bij mensen thuis van 64x in 2019 naar 43x in 2020 en 40x in 2021.

Rapporten, voortschrijdend inzicht, projecten, naamsbekendheid en diverse PR-inspanningen hebben in 2021 niet geleid tot een toename van aanvragen Ondersteuning Thuis en dat baart ons zorgen. Het baart zorgen omdat het ons niet lukt de oorzaak van deze ontwikkeling op te sporen.

In augustus 2021 zijn we gestart met het project 'Ondersteuning Thuis' in Midden Holland o.l.v. coördinator Elles de Mik. De activiteiten richten zich op meer samenwerken met thuiszorgorganisaties, naamsbekendheid en presentaties. VPTZ Nederland deelt onze zorgen.

**Bedankt!
JULLIE...
maken het
verschil!**

Coördinator SIMONE: "Ik heb een uitdagende, veelzijdige baan; geen dag is het zelfde. Afstemmen met elkaar om de ander zo goed als mogelijk de regie over het eigen leven te laten behouden. Dit kunnen we o.a. doen dankzij de kwaliteiten van de vrijwilligers die onze organisatie rijk is. Samen, met elkaar!"

Bekijk de website

www.steunpuntmh.nl

Volg ons: @HospiceGouda

VPTZ informatiepunten

Bergambacht, Haastrecht, Lekkerkerk, Krimpen aan de Lek, Schoonhoven en Waddinxveen.

Zie voor adres en openingstijden de website: steunpuntmh.nl

Bezoek het Open Huis

Elke eerste zaterdag van de maand van 11:00 tot 13:00 uur in het atelier achter het hospice in Gouda.

Giften

Uw bijdrage kunt u overmaken naar:

NL73 RABO 0362 4019 93

t.n.v. stichting Vrienden van hospice Midden Holland.

Postadres

Steun• Midden Holland
Ridder van Catsweg 67
2803 NA Gouda

E-mail: secretariaat@steunpuntmh.nl

Telefoon: 0182 - 35 81 99

steunpuntmh.nl
0182-35 8199